

Ölürken Bile Birbirlerini Düşündüler

Yermük harbinde, eshab-ı kiram birçok şehit verdi ve birçoğu da gazi oldu. Şehadet şerbeti içerken bile birbirlerine ne kadar bağlı olduklarını, birbirlerini ne kadar sevdiklerini gösterdiler.

Eshab-ı kiramın ileri gelenlerinden Hazret-i Huzeyfe anlatıyor:

Yermük muharebesinde idi. Çarpışmanın şiddeti geçmişti ve mızrak darbeleri ile yaralanan müslümanlar düştükleri kızgın kumların üzerinde can veriyorlardı. Bu arada ben de, güç bela kendimi toparlayarak, amcamın oğlunu aramaya başladım. Son anlarını yaşayan yaralıların arasında biraz dolaştıktan sonra, nihayet aradığımı buldum. Fakat ne çare!.. Bir kan seli içinde yatan amcamın oğlu, göz işaretleri ile bile zor konuşabiliyordu. Dudakları harareten adeta kavrulmuştu.

Daha evvel hazırladığım su kırbasının ağzını açtım suyu kendisine doğru uzatırken, biraz ötedeki yaralıların arasından İkrime'nin sesi duyuldu, (Su! su!...)

Amcamın oğlu Hâris, bu feryadı duyar duymaz göz ve kaş işaretiyle suyu hemen İkrime'ye götürmemi istedi. Kızgın kumların üzerinde yatan şehitlerin aralarından koşa koşa İkrime'ye yetiştim ve hemen kırbamı kendisine uzattım. İkrime elini kırabaya uzatırken İyaş'ın iniltisi duyuldu: (Allah rızası için bir damla su!)

Bu feryadı duyan İkrime, elini hemen geri çekerek suyu İyaş'a götürmemi işaret etti. Suyu o da içmedi. Ben kırbayı alarak şehitlerin arasından dolaşa dolaşa İyaş'a yetiştiğim zaman kendisinin son nefesinde kelime-i şehadeti söylediğini duydum.

Benim getirdiğim suyu gördü. Fakat vakit kalmamıştı... Başladığı kelime-i şehadeti ancak bitirebildi. Derhal geri döndüm, koşa koşa İkrime'nin yanına geldim. Kırbayı uzatırken bir de ne göreyim! Onun da şehit olduğunu müşahede ettim. Bari dedim, amcamın oğlu Hâris'e yetiştireyim. Koşa koşa ona geldim. Ne çare ki o da ateş gibi kumların üzerinde kavrula kavrula ruhunu teslim edip, şehit olmuştu.

Allahü teâlâ Eshab-ı kiramı çeşitli vesilelerle övmektedir. Âyet-i kerimelerde mealen buyuruluyor ki: (Onlar birbirlerinin dostlarıdır.) [Enfal 72]

(Onlar kâfirlere karşı şiddetli, çetin, fakat, birbirlerine karşı merhametlidir.) [Feth 29]

(Hepsi için Hüsnayı [Cenneti] söz veriyorum.) [Hadid 10]

(Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan Cennetler hazırlamıştır.) [Tevbe 100]

Kaynak:Dinimizislam.com